



ת"פ 34385/08/14 - מדינת ישראל נגד שלומי שאוט

בית משפט השלום בראשון לציון

18 פברואר 2015

ת"פ 34385-08-14 מדינת ישראל נ' שאוט (עציר)

ת"פ 34389-08-14

בפני כב' השופטת שרית זמיר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
שלומי שאוט (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם באמצעות השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד בר עוז איתי

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודייתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של איומים, פציעה כשהעבריין מזוין (2 עבירות), הטרדה באמצעות מתקן בזק, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (2 עבירות).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש אפריל 2014 ביצע הנאשם עבודות צבע בבית הוריה של א ד ילדת שנת 1995 (להלן: "המתלוננת"), אז הכיר את המתלוננת ושוחח עימה.

בהמשך למתואר לעיל אמר הנאשם למתלוננת כי התאהב בה. בתגובה ביקשה המתלוננת לנתק את הקשר ביניהם.

בתאריך 15.08.14 התקשר הנאשם למתלוננת, אמר לה כי היא היחידה היכולה לעזור לו, ביקש את סליחתה, את ידידותה עמו וכן ביקש לפגוש אותה.

המתלוננת נעתרה לבקשת הנאשם להפגש עמו יומיים לאחר מכן, אך ביקשה מהנאשם שלא יתקשר אליה עד למועד פגישתם.

למחרת, התקשר הנאשם למתלוננת, צעק עליה ורמז על כוונותיו לשים קץ לחייו כשאמר לה: "הכל בגללך אני משתמש ביער בבקשה תבקרי את אמא שלי". המתלוננת נבהלה, ניסתה להרגיע את הנאשם ואמרה לו כי תפגש עימו.

עמוד 1



בהמשך, התקשר הנאשם למתלוננת מספר רב של פעמים עד שהמתלוננת ענתה לשיחתו, אז אמר לה: "אם לא תיפגשי איתי עכשיו אני ארצח את כל המשפחה שלך" וכן "אם את לא באה עכשיו אלי הביתה את יודעת מה יקרה".

מיד ובסמוך בחניון מתחת לבית הנאשם ברחוב נתן שלמה 32 בראשל"צ (להלן: "**המקום**") פגשה המתלוננת את הנאשם.

הנאשם הורה לה לשבת לצידו ומשסירבה אמר לה "אני רוצה אותך קרוב אלי".

המתלוננת פנתה לעזוב את המקום, אך הנאשם אמר לה "את לא הולכת לשום מקום", הפילה לשיחים במקום והחל דוקר אותה באמצעות מברג מספר פעמים בגפיה ובפלג גופה העליון, תוך שהמתלוננת זועקת לעזרה, מנסה להדוף את הנאשם מעליה באמצעות ידיה ורגליה, בעוד הנאשם אומר לה "אני יהרוג אותך" ומנסה לדקור את חזה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת כ-13 חתכים מזעריים בזרועותיה, בבטנה, בצד שמאל מתחת לחזה, וכאבים ורגישות, אשר הצריכו טיפול רפואי לרבות טיפול אנטיביוטי, חבישות ונטילת משככי כאבים.

בשל צעקותיה של המתלוננת לעזרה, נזעק למקום מר אליעזר דרעי הגר בסמיכות וחילץ את המתלוננת כשהרים את הנאשם מעליה והרחיקו ובכך אפשר למתלוננת לברוח מהמקום. בנסיבות הללו נעלם אף הנאשם מעיניו של מר דרעי.

בהמשך ובסמוך הגיע למקום ולעזרת המתלוננת מר ל ש, קרוב משפחתה של המתלוננת (להלן: "**ל**"). כשפגש ל בנאשם אמר לו הנאשם: "**ל**, אתה רוצה שאני אתן לך גם" ושלף לעברו את המברג. ל ניסה להתגונן אך הנאשם אחז בחולצתו וקרעה, הפילו ארצה ודקר אותו. כתוצאה מכך נגרם ללישי חתך קטן בפלג גופו העליון וחבלות של ממש בדמות שפשופים במרפק ימין ובברך ימין.

בהמשך למתואר, רדף הנאשם אחר המתלוננת, אשר נמלטה לכיוון בית דודתה הגב' צ נ, הגרה בשכנות לנאשם (להלן: "**צ**"). נוכח צעקות המתלוננת לעזרה, יצאה צביה אל הרחוב וניסתה לעזור למתלוננת ולל.

צ צעקה אל עבר הנאשם "שלא תעז להתקרב....שלומי תרגע תרגע", אך הנאשם דקר את צ באמצעות המברג בידה הימנית ובעט ברגליה, עד שלישי גרר את צביה מהמקום. כתוצאה מכך נגרם לצביה חתך אורכי של 2.5 ס"מ בחלק לטרלי של בסיס אצבע חמישית בכף יד ימין שהצריך טיפול רפואי, לרבות תפירת החתך, חיסון וטיפול אנטיביוטי.

בהתאם להסדר הטיעון ולהסכמה העונשית שגובשה בין הצדדים, עתרו הצדדים, במשותף, להשית על הנאשם עונש מאסר בן 39 חודשים ולצידו עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

עוד הסכימו על השתת קנס ופיצוי למתלוננים, כאשר המאשימה ביקשה כי סכומי הפיצוי למתלוננים כולם ולמתלוננת בפרט יהיו סכומים גבוהים ומשמעותיים בעוד ההגנה עתרה כי הפיצוי יהיה מידתי ומתון ככל הניתן.

בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את חומרתו היתרה של האירוע נשוא כתב האישום, אירוע מתגלגל שראשיתו בהטרדת המתלוננת ואיום עליה, המשכו בפציעתה שוב ושוב בגופה באמצעות מברג ואחריתו בתקיפת ופציעת מי אשר



הגיעו למקום במטרה לסייע למתלוננת.

ב"כ המאשימה טען כי הנסיבות האופפות את האירוע ופער הגילאים בין הנאשם לבין המתלוננת משווים חומרה יתירה לאירוע.

בטיעוניה הפנתה התביעה לעברו הפלילי של הנאשם, שלחובתו 6 הרשעות קודמות בשורה ארוכה של עבירות סמים, אלימות, הפרת הוראה חוקית, הימורים והגרלות, ועבירות כנגד שוטרים.

בהקשר זה טען ב"כ המאשימה כי מדובר במי שאימץ ובחר בדרך חיים עבריינית ומנהל אורח חיים שולי, תוך מעורבות בעשייה עבריינית על מגוון תחומיה.

להמחשת חומרת האירוע ותוצאותיו הגיש ב"כ המאשימה לבית המשפט צילומים של הנשק הקר (המברג) בו השתמש הנאשם, תמונות המתעדות הפציעות והחבלות בגוף המתלוננים ותעודות רפואיות.

באשר למתלוננת, שהינה חיילת, הפנה למסמך חתום ע"י קפ"ס גדוד 139, שעניינו התרשמות קלינית מהמתלוננת, וממנו עולה כי גורמי הטיפול מתרשמים כי המתלוננת משחזרת את השתלשלות האירועים באופן קר ומנותק ומעוניינת בשיחות על מנת לעבד את החוויה, מתוך חשש שמא יום אחד תתפוס את משמעות האירוע בבת אחת באופן שיוביל להתמוטטותה.

קצין הפסיכולוגיה מאבחן קיומם של תסמינים בעלי גוון חרדתי הקשורים לפוסט טראומה אותה חוותה המתלוננת בעטיו של הארוע.

בעת הזו מקבלת המתלוננת טיפול פסיכותרפיוטי שבועי וכן עתידה להפגש עם פסיכיאטר על מנת לשקול טיפול תרופתי.

ב"כ המאשימה ביקש ליתן ביטוי ענישתי לנזקים הרבים שגרם הנאשם במעשיו, פיזיים ונפשיים, למעורבים כולם ולמתלוננת בפרט, ועתר כי הפיצוי הכספי ישקף את סלידת בית המשפט מהמעשים ויהווה הכרה בנזקים הקשים שנגרמו למעורבים והותירו בנפשם חותם לעולמי עד.

לזכות הנאשם הצביע התובע על הודייתו, המלמדת קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשה ואשר לצד זאת היה בה גם כדי לחסוך ולייתר עדות המתלוננים, על כל המשתמע מכך.

ב"כ המאשימה סבור כי במכלול הנסיבות שפורטו, הסדר הטיעון הינו סביר וראוי ומאזן נכונה בין מכלול השיקולים לחומרה ולקולא.

מכל האמור עתר כי בית המשפט יאמץ את ההסדר, ובכל הנוגע לרכיב הפיצוי ישית פיצוי כספי גבוה ההולם את נסיבות האירוע והנזקים שנגרמו בעטיו.



ב"כ הנאשם עתר גם הוא כי בית המשפט יאמץ את הסדר הטיעון בהיותו סביר וראוי כמו גם הולם את מדיניות הענישה ורף הענישה המקובל בעבירות אלה, ואף מצוי על הרף הגבוה שבו.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו את הזרקור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 42, רווק המתגורר בבית הוריו. לדבריו, הנאשם סיים 9 שנות לימוד, התגייס לצבא, השתחרר לאחר 11 חודשים בלבד והחל עושה שימוש בסם. עם השנים העמיקה התמכרותו לסם והביאה אותו לניהול אורח חיים שולי ומעורבות בפלילים.

ב"כ הנאשם טען כי אמנם עברו הפלילי של הנאשם אינו מבוטל. יחד עם זאת, רוב רובן של הסתבכויותיו היו בעבירות סמים ורכוש, כשעבירת האלימות הקודמת בה הורשע הינה משנת 1998.

ב"כ הנאשם מסר כי בתקופת מעצרו בהליך הנוכחי, השתלב הנאשם בטיפול גמילה בין כתלי בית המעצר, הליך שנושא פרי באופן שהנאשם נקי מסמים מזה כחמישה חודשים.

ב"כ הנאשם טען כי האירוע נשוא כתב האישום בוצע תחת השפעת סמים קשים ובאופן ספונטני, בוודאי בכל הנוגע לפגיעה בשני המעורבים שהגיעו למקום לאחר האירוע עם המתלוננת. בנסיבות הללו סבור הוא כי יש בטיפול שהנאשם עובר כדי גורם מפחית מסוכנות משמעותי.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מבלי להקל ראש בשום צורה ואופן במעשיו הקשים של הנאשם ותוצאותיהם, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי בסופו של יום נגרמו למתלוננת חתכים זעירים בלבד שלא הצריכו תפירה או טיפול רפואי מיוחד.

אשר למעורבים האחרים, הרי שגם הם לא סבלו נזק פיזי משמעותי, ומדובר בפציעות שטחיות וקלות באופן יחסי.

ב"כ הנאשם ביקש ליתן משקל משמעותי להודיית הנאשם המלמדת לקיחת אחריות ואשר היה בה כדי ליתר עדויות המתלוננים.

ב"כ הנאשם סבור כי בשים לב לעונש המאסר הארוך והמשמעותי עליו הסכימו הצדדים, הרי שיש מקום להקל על הנאשם ברכיבים הכספיים של גזר-הדין.

אשר לפיצוי למתלוננת, טען כי המתלוננת, שהינה חיילת, מטופלת זה מכבר על חשבון צה"ל ומשרד הבטחון, וגם לנתן זה יש ליתן משקל בקביעת גובה הפיצוי.

מכל האמור עתר הסנגור לאמץ את הסדר הטיעון, תוך המנעות מהטלת קנס והשתת פיצוי מתון, בשים לב לתקופת המאסר הממושכת, לטיבן של הפציעות הקלות ולעובדה כי לא הוכח כי למי מהמתלוננים נגרם נזק כספי.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, וביקש כי כל קנס או פיצוי שיקבעו בעניינו, ישולמו על ידו לאחר תום ריצוי עונשו, שכן לא יוכל לשלם סכום כלשהו בעודו במאסר.



דין והכרעה

מעשיו של הנאשם קשים וחמורים הם. הנאשם, המבוגר שנים רבות מהמתלוננת, הטרידה לאורך תקופה, איים עליה במטרה לגרום לה להפגש עמו ולכשנפגשו, באישון לילה, תקף אותה באכזריות באמצעות מברג ודקר אותה לא פחות מ-13 פעמים תוך שהיא זועקת לעזרה והוא מצידו משיב לה כי יהרוג אותה.

מדובר במעשה חמור וקשה המגלם תעוזה, העדר מורא וחוסר שליטה.

בנסיבות הללו לא נתקשה לתאר את הזעזוע הפיזי והנפשי שחוותה המתלוננת ותחושות הפחד והאימה שאחזו בה שעה שנאלצה להתמודד עם תסריט שכמו לקוח מסרט אימה.

דומה כי אך בנס לא הסתיים האירוע בתוצאות חמורות הרבה יותר וזאת בזכות תושייתו של השכן -מר דרעי, אשר הצליח, למרבה המזל, להדוף את הנאשם ולהפסיק את תקיפתו הבלתי נשלטת וחסרת הרסן של הנאשם את המתלוננת.

לא יכול להיות ספק כי מעשיו של הנאשם גרמו למתלוננת נזקים בגוף ובנפש, כשבידו של הנאשם להמנע ממעשיו אלו ולחדול מהם.

מדובר במעשים קשים אשר גלומה בהם טראומה קשה לקורבן - המתלוננת, שרישומיה עלולים ללוות אותה עוד זמן ממושך.

זו אף זו, גם כשהצליחה המתלוננת להמלט מידי הנאשם, בעזרתו של אחר שחילץ אותה מידי, לא שכחה חמת זעמו של הנאשם והוא המשיך ופגע בשני המעורבים הנוספים שהגיעו למקום בניסיון לסייע למתלוננת.

מדובר בשורת מעשים המלמדים אכזריות, העדר מורא, וחוסר שליטה וככאלה מעידים על מסוכנות ממשית הנשקפת מפני הנאשם.

מכל האמור עולה כי לחובת הנאשם יזקפו בראש ובראשונה חומרת מעשיו ותוצאותיהם.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות שהפך לרעה חולה בארצנו.

התופעה מחייבת חינוך, מודעות ציבורית, אכיפה ועוד. חובתם של בתי המשפט, כאמונים על אכיפת החוק במדינה, לפעול בנחרצות ובתקיפות, להציב "קיר ברזל" של אפס סובלנות כלפי מי שרואה בשימוש בכח דרך לפתרון סכסוכים ו/או דרך להשגת מטרותיו.



עוד יש לזקוף לחובת הנאשם בגזירת הדין את עברו הפלילי הבלתי מבוטל. עם זאת יש לקחת בחשבון את העובדה כי הרשעתו הקודמת בעבירת אלימות הינה משנת 1998.

מנגד, לזכות הנאשם ייזקפו ההודיה, המשקפת נטילת אחריות, הבנת הפסול שבמעשה ונכונות ליתן את הדין על המעשים. הודיה אשר היה בה גם כדי לייתר את החוויה הקשה של מסירת עדות בבית המשפט ושחזור הטראומה.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי השתלב בהליך גמילה בין כתלי בית המעצר, עובדה המלמדת כי הנאשם מגלה תובנה למצבו ובעל יכולת לפעול לשינוי.

באזון בין כלל הנסיבות לקולא ולחומרא, כפי שפורטו בהרחבה בטיעוני הצדדים, בהתייחס לנאשם זה ולנסיבותיו, ובהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה וההולמת במקרים כגון דא, מצאתי כי העונש המוצע ע"י הצדדים הינו סביר וראוי ועל כן יש מקום לאמצו.

אשר לחיוב הנאשם בפיצוי המתלוננת - לא יכול להיות חולק כי הנאשם פגע במתלוננת באופן קשה, גם אם בסופו של יום, למרבה המזל, חבלותיה הפיזיות לא היו משמעותיות.

התנהגותו הותירה בה צלקות שספק אם יגלדו ובנסיבות הללו ראוי כי הנאשם יפצה את הקורבן.

מדיניות זו של פיצוי הקורבן משדרת מסר כי לא רק הפגיעה בערך המוגן המופשט עומדת לנגד עיני בית המשפט, אלא גם הפגיעה בקורבן העבירה עצמו.

מדיניות ענישה זו מביאה לידי ביטוי את ההגנה על הקורבן עצמו וההתחשבות בסבלו, ויש בה כדי להגביר את אמון הציבור בבית המשפט ואת תחושת הקורבן כי סבלו עמד לנגד עיני בית המשפט בבואו לגזור את הדין.

יובהר ויודגש כי פסיקת פיצוי עונשי במקרה דנן אינה מתימרת לפצות את המעורבים כולם, ואת המתלוננת בפרט, על כל נזקיהם כלל ועיקר.

סוף דבר

מכל האמור ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. 39 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 17.8.14.

2. 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג פשע.



3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות כלשהי מסוג עוון לרבות איומים ו/או עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק.
4. פיצוי למתלוננת - עדת תביעה 7, בסך 15,000 ₪.
- הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.15, ויועבר ע"י המזכירות למתלוננת.
5. פיצוי למתלונן - עד תביעה 6, בסך 2,500 ₪.
- הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.15, ויועבר ע"י המזכירות למתלונן.
6. פיצוי למתלוננת - עדת תביעה 3, בסך 3,500 ₪.
- הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.15, ויועבר ע"י המזכירות למתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המוצגים יושמדו.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלדעלידיחדוהינר